

de Republica, cum L. Æmilius amisit exercitu, & equum quo fugeret offerente Cn. Lentulo superesse cladi noluisse, sed in eo saxo, cui se cruore oppletus acclinaverat, perfedisset, donec turbâ fugientium civium & hostibus oppressus telis obrueretur. Liv. Dec. III. L. 2. & 5.

Th. 43. Sed an inter actus fortitudinis tolerandus dolus, Strategema (quem græcâ voce strategema dicimus: credo, inquit Lipsius ta. Politic. L. V. cap. 17. quia aut manant inveniunturq; à Duce, aut, quia bono illô maxime digna)?

Th. 44. Antiqua Roma ne hostis quidem & potentis & bellum ultrò inferentis (Pyrrhi) apud Cic. L. I. Offic. cum scelere interitum approbavit; nec fraude, neque occultis, sed palam & armata hostes suos ulcisci voluit, apud Tacitum Ann. II. cap. 88.

Th. 45. Bene tamen Virgilius II. Æn.

— — Dolus an virtus quis in hoste requirat?

Ubi causam simul reddit, cur fallere in bello liceat. Nimirum cum hoste agitur, cum quo, durante bello, nulla nobis, quæ pacto sit humano, societas est. Liv. Dec. I. L. 5. Sed quaeritur, qualis ille dolus esse debeat? Multus hac in re est Grotius L. III. Cap. 1. qui videri potest. Hæc enim specialiora sunt, quàm ut hic decidi debeant. Nobis sufficit, quòd, generaliter rem dijudicando, strategemata à fortitudine bellica non excludantur, quia ut ibi n. 6. loquitur Grotius: Dolus in genere non est semper malorum, in quibus locum habet, non esse faciendum malum, ut eveniat bonum, sed ex iis, quæ vitium non habent universaliter ex suapte natura, sed quibus etiam accidere potest, ut bona sint.

Licita.

Th. 46. Jam si pugnandum est, quo tempore, in casu: quo TEMPUS. consilio, in temporibus situm est: Verba sunt Cic. L. VII. Ep. ad Atticum.

Th. 47. Nimiùm verò si audes, quàm pro ratione circumstantiarum prudentia præcipit, audax es. Duo Vitia. Audacia.

Talis prima Dares caput altum in prælia tollit,
Ostenditq; humeros latos, alternaq; jactat
Brachia protendens, & verberat ictibus auras. L. V. Æn.

B 3

Si